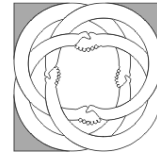

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД НИШ
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА
ЗГ-46 /11
16.03.2011.год.

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

ЦЕНТАР ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД „СВЕТИ САВА“ НИШ

ПРЕДМЕТ :Мишљење

По представци Ж.З..из Ниша,Булевар Немањића 12/75, ЗГ-46/11 од 23.02.2011год., Центар за социјални рад доставио је информацију 04.03.2011.год. где је наведено да је модел виђања између подносиоца и мал.детета В. функционисао до пре годину дана, када је без препознатљивог повода дете почело да одбија виђање,да плаче и негодује на помен и покушај да се виђење реализује. Мајка се обратила за помоћ саветовалишту Центра и здравственој установи ЗЗМЗ,од када је дете на третману код дечјег неуропсихијатра. Из извештаја лекара, које мајка детета редовно презентује Центру, произилази да је подносилац више пута позиван да се укључи у терапијски рад али да позиве није прихватао, нити је сарађивао. Како је дошло до прекида контаката између њега и детета, суду је предложено да се први сусрети обаве у контролисаним условима у Центру, а мишљење лекара је било да се дете мора претходно припремити за поновни сусрет и да ту припрему треба да обави тим стручњака здравствене установе. Дана 17.02.2011.год.одржана је конференција случаја, где је он прихватио да започнете сарадњу са ЗЗМЗ, међутим по информацији која је добијена из Завода није се кренуло са реализацијом договора. Иначе суду се благовремено достављају тражени извештаји.

Породични закон регулише да је свако у свом поступању дужан да се стара о најбољем интересу малолетног детета. Несумњиво је у конкретном случају да је модел виђања између подносиоца представке и детета престао да се реализује пре годину дана и да од тада не функционише. Чињеница је да то, на узрасту у коме је дете, чини несагледиву штету и последице по његов развој и васпитање, с обзиром на наведени протек времена,као и на неизвесност успостављања међусобних сусрета у догледно време.

м и ш л њ е њ е

Заштитник грађана сматра да нису предузете све мере из оквира породично-правне заштите, да нису исцрпљена сва овлашћења стручног рада свих профила стручних радника Центра за социјални рад који треба да буду укључени у решавање актуелног проблема и да није дефинисан механизам поступања у циљу свеобухватног, исцрпног, ефикасног и хитног превазилажења постојеће ситуације, како између бивших партнера-родитеља, тако и између оца и детета.Из информације Центра проистиче да је дете на третману код дечјег

неуропсихијатра, међутим, само та околност, и исход праћења стања детета код стручњака наведеног профила, не може бити једини предуслов за све остале активности ове установе, које би упоредо и јединствено имале значајан допринос суштинском сагледавању проблема. При томе, овај орган је уверења, да је период од годину дана довољан да отпор детета за виђање са оцем и повод за такво понашање, постане препознатљив професионалцима за које се оправдано претпоставља да поседују вештине и знања за утврђивање одређених стања и промена у понашању детета, те да, с обзиром на утврђено, предложи адекватне мере. Мајка детета се, по информацији Центра, обраћала и Саветовалишту за породицу ове установе, међутим, изостале су радње из домена породичног закона и предвиђених овлашћења која се тичу активнијег рада са родитељима, упозорења на родитељска права и обавезе, указивање на најбољи интерес детета и утврђивање приоритетних активности за постизање овог интереса-поновно успостављање контаката са оцем. Стога ће Центра за социјални рад спровести напред наведе радње у циљу што хитнијег успостављања поновних сусрета између подносиоца притужбе и детета.

Такође, из начина на који се обраћа овом органу, осталим органима и институцијама, Заштитник грађана закључује да је изостало и ангажовање подносиоца притужбе, тј да он своје активности на превазилажењу проблема није усмерио на суштинску сарадњу са здравственом установом и установом породично правне заштите, тј. на сазнање шта је заиста проузроковало проблем, на који начин може да се уз саветодавну помоћ стручних лица превазиђе ситуација, шта је то што он сам мора да учини и промени у свом понашању, а шта заједно са мајком детета, како би дете одрастало у оптимално најповољнијим условима и развијало се у складу са својим потребама уз присуство и подршку оба родитеља. Стиче се утисак, да је у већем делу своју енергију усмерио на утврђивање-доказивање „неадекватног“ односа свих стручних лица која су укључена у рад на његовом предмету, да је томе дао предност у односу на укључење у сваки вид сарадње која му се нуди и која му је предочена, где би аргументованим наступом и принципијелним ставом потврдио родитељске капацитете. У том смислу, овај орган му је упутио препоруку да све своје активности фокусира на остваривању што квалитетније сарадње са стручним лицима, установама и органима, а за поновно успостављање емотивне везе са дететом.

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА
Добрила Здравковић